

ת"פ 46538/09 - מדינת ישראל נגד שון חן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 46538-09-12 - מדינת ישראל נ' חן
בפני כב' השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
המאשימה
נגד
שון חן
הנאשם

הכרעת דין

כללי

1. הتبיעה מייחסת לנאשם שני אישומים של קבלת דבר במירמה לפי סעיף 415 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

2. לפי גירושת הנאשם בחודש מאי 2010 קיבל הנאשם ממך דן סלע מקדמה בסך 700 ₪ עבור ביצוע הגבהה מעקה בדירתו.

הتبיעה טעונה כי במועד קבלת הכספי לא התקoon הנאשם לבצע את העבודה ונעלם לאחר קבלת הכספי.

3. באישום השני נטען כי ב- 3/5/2010 הציע הנאשם לאחיוות רחל ועדנה דרור לתקן את מרפסת דירתן ברחוב אידלסון 16 בת"א.

לאחר משא ומתן סוכם כי הנאשם יבצע את העבודה תמורת 13,000 ₪.

הتبיעה טעונה כי הנאשם לא התקoon לבצע את העבודה.

האחיוות מסרו לנאשם שיק ע"ס 2,500 ₪ כמקדמה עבור עבודות השיפוץ, זאת לאחר שהנאשם התחייב כי השיק לא יפרע בטרם ביצוע העבודה.

הנאשם גבה את השיק באמצעות חברת א.ש. סחר ובהמשך הודיע לגברות דרור כי נבצר ממנו לבצע עמוד 1

את עבודות השיפוץ.

4. הנאשם מודה כי קיבל מהמתلونנים את הסכומים שצינו בכתב האישום אך טען כי בעת ליקחת הכספי התכוון לבצע את העבודות בגין נמסרו הכספיים אולם בהמשך נקלע למצב כלכלי קשה ולא הצליח לעמוד בהתחייבותו.

מהלך הדיון

5. האחוות דרור העידו בפניי וצינו כי סיכמו עם הנאשם לבצע שיפוץ במרפסת ביתן תמורת 13,000 ₪. הגב' רחל דרור מסרה כי החליטו בסופו של דבר לבצע את השיפוץ עם הנאשם למراتות תמיות שעלו ממשמיכים שהציג בפנייהן.

הנאשם ביקש מוקדמתה במזומנים ע"ס 2,500 ₪آن סיירבו ומסרו לו שיק לפקודת א.ש.

- העדה צינה כי ביקשה מהנאשם לדחות בשבוע את פירעון השיק. הנאשם הסכים אולם למراتות הסכמתו השיק נפרע.

6. הנאשם טען כי ביקש את השיק כדי לקנות ברזל לצורך יצוע העבודה.

7. מהודעתו של מר הרצל משה שהוגשה בהסכם, ת/12, עולה כי השיק שהתקבל מהמתلونנות נמסר לו ע"י הנאשם כדי לכטוט על חובות שהוא לנאשם לעד זה.

8. עדותו של הנאשם בה טען כי קיבל את השיק על מנת לקנות ברזלים אינה מהימנה עלי. שוכנעתי כי הנאשם קיבל את השיק בטענת שווה לפיה יקנה חומרים שעיה שידע שימושו אותו למר הרצל משה לצורך כסוי חובות.

9. התנהגותו הכוללת של הנאשם שהתחמק מפגישות עם המתلونנות לא נענה לפניות שלhn ומסר מסמכים שביהם פרטים לא נכוןים, מצביעים על כך שהנאשם בפועל לא התכוון לבצע עבודות שיפוץ כשביקש מהמתلونנות סך של 2,500 ₪آن.

10. באשר להתחייבותו של הנאשם כלפי מר דן סלע. הנאשם הבטיח לבצע עבודות שיפוץ וקיבל לידיי מוקדמתה בסך 700 ₪آن. הנאשם מסר למר סלע פרטים ביקור על שם "בילדרס בע"מ בנייה ושיפוצים", עופר חן מנהל פרויקטים מס' טל' נייד 050-2732976 וכן כתובת אלקטרוני.

- כפי שציינה העדה רחל דרור מספר טלפון זה היה מנוטק. הנאשם ניתק כל קשר עם מר סלע כאמור מסר פרטים שאין ביןם לבין פרטים אמיתיים המאפשרים קשר ולא כלום.

11. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. שוכנעתי כי בנסיבות לדבריו הוא ידע כשפנה למתחلونנים כי אין בכוונתו או ביכולתו לבצע את העבודות עליו התחייב.

סיכום

12. בע"פ 90/927 ברצל נ' מדינת ישראל פ"ד מ"ז (2), 564 נקבע כי האינטראס עליו באה להגן עבירה המרומה הוא חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה.

במקרה זה הנאשם יצר רושם שהוא בעל חברת בנייה פעילה ביקש מוקדמה כדי לקנות חומרים ומסר שם של מלאץ שלא היה מלאץ אמיתי.

דברים אלה הביאו את המתחلونנות להאמין לו ולמסור לו כספים למר סלע מסר הנאשם פרטיהם אישים לא נכונים במטרה לרמות אותו.

13. אני קובע כי הנאשם מסר את הפרטיהם הכווצים במהלך המשא ומתן ובעת קבלת הכספיים וכי ידע במועד זה כי אין בכוונתו לבצע עבודות שיפוץ.

14. נוכח האמור לעיל, מושע הנאשם בעבירות שיווסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, י"ט אדר תשע"ד, 19 פברואר 2014, במעמד הצדדים